

JEG TROR PÅ GUD FADER ...

Om hvorfor man følgelig ikke bør tro John C. Lennox' Sju Dager som Deler Verden - Verdens opprinnelse ifølge Bibelen og vitenskapen; (2011) Veritas Forlag 2018.

Dag Jørgen Høgetveit; desember 2018

Veritas Forlag er ifølge boken "del av <NLMS> Lunde Forlag", men bak forlaget står Øg (Skole-)Laget, Bibelskolen Grimstad og Mediehøgskolen Gimlekollen.

"Målet er å utgi apologetisk litteratur", opplyser forlagskatalogen. Og til "apologetisk litteratur" regnes visst Lennox' bøker.

(Og Lunde- (og dermed Norsk Bibel-) tilknyttede Veritas nytter symptomatisk nok Bibelselskapets aleksandrinsk/idiomatiske 2011-versjon; se D.J.H., Which Bible-version does a creationist read?; kommentar-avisa.no?)

Så hva tror Lennox om de "Sju Dager"?

"Den opprinnelige skapelsen skjedde før dag 1, men Første Mosebok forteller oss ikke hvor lenge før. Det betyr at spørsmålet om jordens (og universets) alder kan løsrives fra tolkningen om dagene, et poeng som ofte blir oversett. Med andre ord: Uavhengig av vitenskapelige vurderinger, så åpner teksten i Første Mosebok 1,1 for at universets alder er ubestemmelig ved å skille den første begynnelsen fra dag 1." Skriver Lennox (s.45); han imøtegår (s.52) "innvendingen som sier at vi må tolke dagene i Første Mosebok som tjuefiretimersdager i en enkelt jordisk uke, fordi folk trodde det i mange århundrer. Hvis vi brukte samme resonnement på tolkningen av jordens grunnvoller og søyler, ville vi fortsatt hevde at jorden ikke beveger seg. Men jeg har aldri møtt en ung-jordskreasjonist som tenker sånn. Av det kan vi lære at det rett og slett ikke holder å velge en tolkning kun ut fra hvor mange som har tolket noe på en måte, og hvor lenge. Vi må spørre oss hvorfor de tolket det slik på den tiden, og om vi har gode grunner til å endre denne forståelsen. I tilfellet med jordens bevegelse var det gode grunner for å endre tolkningen. I dag er den nye tolkningen godtatt og innarbeidet. Vi må være beredt til å gjøre det samme angående spørsmålet om jordens alder."

Hvorfor har kirken i det store og hele i 1800 år forstått "dagene i Første Mosebok som tjuefiretimersdager i en enkelt jordisk uke", langt fra Lennox' sofistiskerte konstruksjon koblet til "bevismaterialet for et gammelt univers ... først og fremst ... fra fagfeltet geologi og aller nyligst fra fremskritt innen astronomi og kosmologi" (s.69)? (Se f.eks. John K. Reed's Rocks aren't Clocks og Alex Williams & John Hartnett's Dismantling the Big Bang ang. Lennox' "bevismateriale".)

Ved universitetet hvor Lennox var professor i teoretisk matematikk, var også tidligere James Barr.

"James Barr was a leading Hebrew scholar, and Oriel Professor of the Interpretation of Holy Scripture, Oxford University, England. His studies on Hebrew word meanings were a milestone, overthrowing the faulty methodology of trying to derive meanings from etymology (derivation), or the "root fallacy". While he would be on the liberal side of any liberal/conservative divide, he would be more properly regarded as a neo-Orthodox interpreter. So he does not believe Genesis, but he understood what the Hebrew so clearly teaches:

"... probably, so far as I know, there is no professor of Hebrew or Old Testament at any world-class university who does not believe that the writer(s) of Genesis 1-11 intended to convey to their readers the ideas that:

(a) creation took place in a series of six days which were the same as the days of 24 hours we now experience,

(b) the figures contained in the Genesis genealogies provided by simple addition a chronology from the beginning of the world up to later stages in the biblical story,

(c) Noah's flood was understood to be worldwide and extinguish all human and animal life except for those in the ark."

2

Some try to avoid the force of Barr's argument by pointing out that Barr was an avowed enemy of innerancy, but they miss the whole point. That is, he is a hostile witness, which of course makes the case even more strongly. He knows what Genesis really means, even though he doesn't believe it.

Another counter is to try to claim that by "world-class university" he means one where the faculty accepts the same rationalistic view as Barr. There are genuine Hebrew scholars, such as Walter Kaiser, Gleason Archer, C. Laird Harris, and Bruce Waltke, who disagree. But they make it clear that they agree that the plain meaning is as Barr says, and they disagree because of so-called "science". And Barr was talking about leading Hebrew scholars at universities widely recognized as leading, such as Oxford, Cambridge, Harvard, Yale, etc." (Jonathan D. Sarfati; Refuting Compromise; 2.ed.pp.134-5)

Og Barr fortsatt (sitert fra Henry M. Morris' Defending the Faith - Upholding Biblical Christianity and the Genesis Record; pp.68-9): "Or to put it negatively, the apologetic arguments which suppose the "days" of creation to be long eras of time, the figures of years not to be chronological, and the flood to be a merely local Mesopotamian flood, are not taken seriously by any such professors, as far as I know."

Kirkens tradisjonelle forståelse er ihht Skriftens ordlyd. Lennox' er ikke.

"... Derfor kan vi ikke trekke rette linjer fra Første Mosebok til vår arbeidsuke. Guds uke er et mønster for oss, men den er ikke identisk med vår. Andre Mosebok 20,8-11 sier derfor ikke nødvendigvis at dagene i Første Mosebok 1 er dagene i en enkelt uke, selv om det selvsagt går an å tolke versene dithen." Skriver Lennox (s.49). Jonathan Sarfati (p.72) skriver: "The clearest of all is the Fourth Commandment, which, in both Exodus 20:8-11 and 31:17, has the causal explanation "For in six days the Lord made the heavens and the earth ... but he rested on the seventh day". The word "for" (... also having the sense "because") at the beginning of this expression is a causal explanation, showing that the creation week is the very basis of the working week. In these passages, it's explicit that the creation days were the same as those of the human work week. There is no point even trying to understand the Bible if a word in the same passage and same grammatical context can switch meanings, without any hint in the text itself."

Kirkens tradisjonelle tro er skrevet i stein.

Hvor gammel er menneskeheten; og dermed universet?

Lennox (s.61): "Angående beregninger gjort ut fra stamtavler, påpeker Kitchen: "I hebraiske og nærliggende tradisjoner kan slike 'offisielle' far-sønn-sekvenser representere faktiske slektsledd, eller de kan være en fortetning ut fra en opprinnelig mye lengre rekke av generasjoner." Han gir et eksempel fra Første Mosebok, der lister av sønner inkluderer barnebarn og oldebarn, og påpeker at i stamtavlen i Matteus 1,8 er linjen "Joram fikk Ussia" egentlig en kortversjon av "Joram fikk Ahasja, som fikk Joasj, som fikk Amasja, som fikk Ussia." Derfor konkluderer han med at i Første Mosebok 1-11 "ser vi at fortellingen i noen tilfeller henviser til direkte farskap ... Men i de fleste tilfeller kan vi i praksis like gjerne lese den gjentatte sekvensen 'A fikk B og levde deretter i x år' som 'A fikk (slektslinjen som kulminerte i) B og levde deretter i x år'."

Ut fra det som alene står i Skriften, er det altså umulig å avgjøre menneskehetens alder. Men det er også viktig at vi ikke blander faktorer som er helt ulike, som universets alder, jordens alder, livets alder og menneskets alder. Jorden er åpenbart yngre enn universet, biologisk liv er yngre enn jorden og mennesket er yngre enn biologisk liv."

"Ut fra det som alene står i Skriften, er det" mulig å avgjøre at menneske-

heten er få dager yngre enn universet; historisk sett av samme alder. Jesus sier f.eks. at "fra skapningens begynnelse skapte Gud dem til mann og kvinne"; Lennox synes uenig.

"Ut fra det som alene står i Skriften" er også mulig "å avgjøre menneskehetens alder" (og dermed universets). Sarfati igjen (pp.288-9): "Matthew's genealogy was clearly intēded to be incomplete, expressly stated to be three groups of 14 names (Mat. 1:17). This is in turn probably due to the fact that the Hebrew letters for the name David add up to 14. In Genesis 5 and 11, there is no such intention. So the Genesis 5 and 11 lists are sometimes correctly called chronogenealogies, because they include both time and personal information."

Om "far-sønn-sekvenser" versus "rekke av generasjoner": Hugh "Ross also points out that the Hebrew word 'ab (father) can mean grandfather or ancestor, while ben (son) can mean grandson or descendant (GQ:109). But Ross again errs by unwarranted adoption of an expanded semantic field. That is, the fact that these words can have these meanings in some contexts does not mean they can have these meanings in any context. The Genesis 5 and 11 genealogies say that X "begat sons and daughters", implying that Z is likewise a son of X in this specific context.

And even if we grant that Z is a descendant of X, Z is always preceded by the accusative particle ... ('et), which is not translated but marks Z as the direct object of the verb "begat" (... wayyōled). This means that the begetting of Z by X still occurred when X was Y years old, regardless of whether Z was a son or a more distant descendant."

I The Genesis Account (p.448) skriver Sarfati at "There are no time gaps in the line, which is thus a chronogenealogy, unlike other biblical genealogies, e.g. Matthew 1. Even if there were missing generations between A and B, which is doubtful, Genesis 5 (and 11) provide the time gap x between the men. So the claim of missing names is actually a red herring when it comes to working out the age of the earth from Genesis."

Og Sarfati igjen (Ref.Compr.p.285): "We can define the year of the creation of the world as a.m. 1 (a.m. = Anno Mundi = year of the world). Then Adam died in a.m. 930, Noah was born in a.m. 1056, the Flood occurred 600 years later, therefore in a.m. 1656. Abraham was born when Terah was 130, 352 years after the Flood, in a.m. 2008. This narrows down the possible range for the date of creation. The only reason for the uncertainty is the dating of Abraham, and that depends on the dates of the sojourn in Egypt and the date of the Israelite monarchy. Once this is known, the other dates follow mathematically."

Beregninger varierer noe; Lennox' kollega Isaac Newton, fant Anno Mundi befinne seg ca. 4000 år f.Kr.

Lennox innleder etter mitt skjønn sin bok med et slags stråmann-prosjekt; som han siden følger opp. Han fremholder en urimelig forståelse av enkelte bibeltekster, (en forståelse som må falle), og sammenholder denne forståelse med en rimelig forståelse av andre bibeltekster; en forståelse han òg ønsker skal falle. Lennox' prosjekt arter seg omtrent som følger: Kirken forstod det i hundrer av år slik at "Bibelen tilsynelatende lærer at jorden er urokkelig festet i verdensrommet". "En ubevegelig jordklode ... passet tilsynelatende bra med Bibelen" (s.15.16); Lennox gjengir så 1.Kr.16,30;Sal.93,1;Sal.104,5 ("Han grunnfestet jorden på dens støtter, den skal ikke rokkes i all evighet");1.Sam. 2,8.

Lennox s.25: "La oss ... nå bruke det vi har lært av uenigheten om jorden beveget seg eller ikke, til å se hvordan kristne til sist godtok denne "nye" tolkningen og sluttet å insistere på en literalistisk tolkning av jordens grunnvoller og søyler."

Lennox skriver (s.46) "selv om Skriften kunne tolkes dit hen at jorden ikke beveget seg, var ikke dette den eneste mulige logiske tolkningen... selv om Skriften kan tolkes dit hen at jorden er ung, må den ikke nødvendigvis tolkes

slik"; s.52: "innvendingen som sier at vi må tolke dagene i Første Mosebok som tjuefiretimersdager i en enkelt jordisk uke, fordi folk trodde det i mange århundrer. Hvis vi brukte samme resonnement på tolkningen av jordens grunnvoller og søyler, ville vi fortsatt hevde at jorden ikke beveger seg"; s.71: "Akkurat som det ikke var noen skam eller kompromiss for mennesker før i tiden å skifte mening når det gjaldt spørsmålet om jordens bevegelse, er det ingen skam eller kompromiss for mennesker i dag å skifte mening om jordens alder."

Sarfati (Ref. Compr. p.52): A "passage that has been used as a proof text for geocentrism is Psalm 93:1, "The world is firmly established; it cannot be moved". We should also understand the terms as used by the Psalm's authors. Let's read the next verse:"<God's> throne is established of old", where the same word ... (kûn) is also translated "established". And the same Hebrew word for "moved" ... (môt) is used in Psalm 16:8, "I shall not be moved". Surely, even skeptics wouldn't accuse the Bible of teaching that the Psalmist was rooted to one spot! He meant that he would not stray from the path that God had set for him. So the earth "cannot be moved" can also mean that it will not stray from the precise orbital and rotational pattern God has set ("firmly established") for it."

Vedr. salme 104,5 kan man bare unders hvordan Lennox tentativt ville kunnet tolke de forutgående setninger; "han som tømmer i vannene sine høie saler, han som gjør skyene til sin vogn... gjør vinder til sine engler..."

I den grad kirken m./øvrige har trodd "at jorden er urokkelig festet i verdensrommet", fulgte det ikke nødvendig av Bibelens ordlyd; snarere av innflytelse fra de av Lennox nevnte Aristoteles & Aquinas.

Når kirken m./øvrige inntil ca. Charles Lyell et al. har trodd "at jorden er ung" (som Lennox formulerer det skjønt jorden er det eldste vi har), så følger det nødvendig av Bibelens ordlyd.

Lennox' bok føyer seg inn i rekken av 'apologetisk' litteratur som en med utbytte kan unngå å lese om en ikke vet bedre enn forfatteren. Alternativt er fare for å drive(s) bort fra "det evige livs ord". Sagt med Henry Morris (Defending the Faith p.69): "If God did not mean what He said in the very first chapter of His Book, then why should we take the rest of it seriously?"

It seems to me that we should take Scripture as the literal Word of God, intended to be understood by its readers in every generation and every nation - especially this chapter, which is the foundation of all the rest. If God had meant to convey the idea of long ages, He could easily have used a number of other Hebrew words and phrases to convey that idea. All the ancients were already familiar with the concept of long ages of evolutionary change in their nature religions.

The idea of a six-literal-day creation, however, was a radical departure from what the early Hebrews could have heard from their pagan neighbors; so God was very specific in using plain words to preclude any such misunderstanding."